De duurzaamheid van vroegere praktijk verbeterende projecten over diabetes mellitus type 2: Een kwalitatief onderzoek op basis van interviews

Haio: POTARGENT Bram , KUL
Promotor: Goderis Geert , KUL
Praktijkopleider: MEEUWISSEN Joris , POTLOOT Geert , Van Damme Ann , Vanden Heuvel Lien

Context: Context: De bevolking vergrijst. In de toekomst zullen wij steeds meer met chronische pathologie geconfronteerd worden. Verschillende huisartsen in opleiding (HAIO's) werkten in het verleden een strategie uit om in hun opleidingspraktijk de aanpak en zorg voor diabetespatiënten te verbeteren. Inleiding: De zorg voor diabetespatiënten omvat een aantal facetten. In het verleden werden verschillende PVP uitgevoerd om de zorg op praktijkniveau te optimaliseren. Naast een jaarlijks contact bij de endocrinoloog en de oftalmoloog staat de huisarts in voor de opvolging van de diabetes aan de hand van enkele vooropgestelde parameters. Elke praktijk en elke arts gaat anders om met de diabeten, maar net daarom zijn er richtlijnen in het leven geroepen. Het doel is om te achterhalen hoe de zorg na een PVP wordt ervaren.

Onderzoeksvraag: Onderzoeksvraag: "Hoe wordt de duurzaamheid enkele jaren na het beëindigen van de praktijk verbeterende projecten (PVP) gepercipieerd?"

Methode: Methoden: De databank met masterproeven werd geraadpleegd op de website van het ICHO. Ik gebruikte 'diabetes' als zoekterm. Vervolgens werd er gefilterd op basis van titel en type onderzoek. Het abstract en uiteindelijk de volledige tekst gaven de doorslag. Er werden 28 studies geïncludeerd. De praktijkopleiders werden gecontacteerd voor een interview aan de hand van een vooraf opgesteld vragenlijst.

Resultaten: Resultaten: De vragenlijst werd overlopen in 15 praktijken. De meeste deelnemers kwamen uit groepspraktijken. Elk PVP had zijn impact op de werking van de praktijk. Bij de ene werd het project al beter voortgezet dan bij de andere. De (ex-)praktijkopleiders stelden vast dat de tijd sinds uitvoeren een impact had op hoe de zorg nu ervaren werd. Na het vertrekken van de HAIO uit de praktijk moest het werk goed verdeeld worden om de kwaliteit van zorg te kunnen garanderen. Patiënten waren over het algemeen meer tevreden over hun zorg tijdens en na het project.

Conclusie: Conclusie: In het algemeen kunnen we stellen dat de PVPs als duurzaam worden ervaren. Hoe langer geleden het PVP werd opgezet, des te meer had de praktijk de handvaten naar hun hand gezet. Groepspraktijken vonden het gemakkelijker om de duurzaamheid te garanderen. Het in dienst nemen van een praktijkverpleegkundige bleek een extra belangrijke factor te zijn in het garanderen van de kwaliteit.